

CARMINA LATINA

Michael von Albrecht

Universität Heidelberg, (Professor emeritus),
Voßstraße 2, Geb. 37, 69115, Heidelberg, Deutschland; albrecht@urz.uni-heidelberg.de

**Ad Scientiarum Academiam Rossicam
A Petro Magno Conditam**

Quam Petrus ingens condiderat, vocas
Me, Russiae vox sancta academicae?
Tantone respondere honori
Lingua valet titubans vel audet?

Europa quidquid docti habuit, locum
Audens in unum cogere cogitat
Solemque terras Imperator
Spectat ad occiduum patentes.

Artem ex Batavis discere nauticam
Iuvit; mathesin mox docet Eulerus
Helvetius; Germane, Naucki,
Fragmina tu tragica edidisti.

Boethlingkii sunt lexica Sanscrita
Permagna apud vos Petropoli edita:
Perstant adhuc ac permanebunt,
Nam melius nihil est repertum.

Sed disciplinas quis totidem simul
Complectitur? Quis historiam tenet
Rerumque naturam ac poesin?
Tu, Mikhail Lomonossov, unus.

Quam magna facta es ex humili cito!
Quae cum fuisses ultima tempore,
Es facta mox virtute prima,
Sic, academica laurus, aucta es.

Iam docta crevit Russia fortior.
Nativa quot sunt nomina grandia!
Et quot parum notos habetis,
Nomina quorum hodie resurgunt!

Ut luce clarus Sol propria nitet,
Non indigetis amplius advenis.
Tanto magis commotus intro
Tot patribus venerata templa.

Avus mathesin Petropoli colit,
Mosquae, Taneev, instituis patrem,
Cui Musa Russici¹ remansit
Plena saporis in omne tempus.

Idem, Thaddaei discipulus memor,
Linguam Latinam tradere filio
Curavit, et Graecae poesis
Incuit immodicos amores.

Sed voce viva dum puero legit
Musasque mater Teutonicas refert,
Et Russicam linguam ac poesin
Vox aviae reserat nepoti.

Proinde siquid est, quod ego afferam,
Sciatis unde haec omnia fluxerint.
Sunt vestra de vestris. Fruenda
Omnia grato animo remitto.

De librorum non scriptorum bibliotheca in Utopia sita

Librorum numquam natorum bibliotheca,
Amice lector, te vocat.
Commoda quanta tibi dentur, nunc percipe, cuncta
Servaque corde condita!

Ecce aditûs nemo custodit, portaque nostra est
Noctu diuque pervia,
Tempore tu quovis potes huc intrare, neque ullas
Habemus umquam ferias.

Ante fores ex te non quaerit Cerberus ullus,
Professor an doctor sies.
Tangere nec libros quisquam vetat, omne volumen
Evolvere aude! Nam licet.

---

¹ Varia lectio: nativi.

En faciles lectu cuncti stant ordine libri,
Potes carere interprete.
Nempe albae sine labe, quibus nil clarius, omnes
Vacant liturâ paginae.

Cunctis candor adest foliis, et littera nulla
Infestat hanc albedinem.
Quid quod ab his libris absunt mendacia cuncta,
Patetque nuda veritas?

Invenies illic, sapiens quaecumque tacere
Non eloquenda maluit:
Socratis hic non scripta, Plato, tua mystica dicta,
Iesuque verba authentica,

Hic etiam invenies inenarrabile quidquid
Sanctis revelat ecstasis,
Dulcia nec deerunt: quidquid percepit amantum
Mens sevocata a corpore.

Non opus est instrumentis aut retibus ullis:
Tu computatra proice.
Huc accede: aperit gratis sapientia fontes.
Hos tolle libros et lege!

Ad Almam Matrem Tubingensem

Somnio? Num vere est iam sexagesimus annus,
Sedem ex quo tetigi, docta Tubinga, tuam?
Anne iterum „Via Guilelmi“ calcanda? Vocatur
Illa „academicum“ adhuc nomine „curriculum“?²
Praeterii magnam tiro tunc bibliothecam,
In qua Manfredus³ lexica magna facit,
Quo nemo est Arabum sermonis gnarior. Annos
Tot, qui sufficient perficere illud opus,
Optarim tibi! Tu monstras, carissime, quae sit
Soli doctrinae dedita vita sacrae.
Transeo praeterea „Centralem“ tiro „Tabernam“,
Caffeam ubi potans dulcia liba capis,
Indica dum vertis, Glasenappi, carmina, docte!
Lexicon ut desit, reddere cuncta vales.
Omnia enim tecum portas, linguae ipse peritus.
Salve, vir sapiens atque facete, mihi!

² Ita eam viam (semper repletam discipulis) appellabat Otto Weinreich.

³ Manfred Ullmann.

Aulam pervenio ad Veterem. Mirorque notoque
 Librorum esse satis, aëris esse parum.
 Ernestum⁴ invenio verum sanctumque magistrum,
 Qui me in templa vocat, Musa Latina, tua.
 Vespere discipulos proprias Volfangus⁵ in aedes
 Invitat. Veniunt. Iam legiturque Plato.
 Non mera verba tamen, sed res spectare iuvabat.
 Rixabamur enim, verane dicta forent.
 Adrides nobis, maior Volfange, superne,
 Goethe, — replet muros editionis onus.
 Tunc, Conrade⁶, aderas, o humanissime, dulcis,
 Cui vitae spatium perbreve fata dabant.
 Te, Joachim⁷, posthac vidi coluique. Platonis
 Longa data est sophiae totaque vita tua.
 Fortunata Tubinga, Syracosii⁸ beati
 Egregios cives vos habuere duos!
 Maior nunc ambos Res Publica laudibus ornat,
 Ipse Plato campos ducit in Elysios.
 Haud frustra sapiens quondam mihi dixerat Otto⁹:
 „Non vino dives sum, sed amicitia“.
 Quos socios mihi fers! Quos discipulosque, Tubinga!
 Quot memorare velim nomina cara mihi!
 Unum pro cunctis liceat laudare. Valahfrid¹⁰,
 Curriculo exacto iam tibi trado facem.

For citation: Albrecht M. von. Carmina Latina. *Philologia Classica* 2016, 11(1), 163–166.
 DOI: 10.21638/11701/spbu20.2016.114

Received: 10.02.2016

Final version received: 19.05.2016

⁴ Ernst Zinn.

⁵ Wolfgang Schadewaldt.

⁶ Konrad Gaiser.

⁷ Hans J. Krämer.

⁸ Utrique philosopho a Syracusanis ius civium honoris causa datum est.

⁹ Otto Weinreich.

¹⁰ Wilfried Stroh.